

РЕШЕНИЕ

№ 5349

гр. София, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9083** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 2в, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) вр. чл. 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).

Образувано е по искова молба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, представлявано от управителя М. Р., с която се претендира осъждане на държавата, представлявана от Министъра на финансите и Министъра на земеделието, храните и горите, Държавен фонд „Земеделие“ и Върховен административен съд на Република България, на основание чл. 2в, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

С Определение от 13.09.2021 г., постановено по административно дело № 5241/2021 г. по описа на АССГ, исковата претенция на [фирма] срещу Държавен фонд „Земеделие“ и Върховен административен съд на Република България е отделена за разглеждане в самостоятелно съдебно производство /настоящето/ и постановено, че производството по административно дело № 5241/2021 г. по описа на АССГ продължава по иска, предявен от [фирма] срещу Държавата, представлявана от Министъра на финансите и Министъра на земеделието, храните и горите.

С исковата молба от страна на [фирма], предявена срещу Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ и Върховен административен съд на Република България /ВАС/ се

претендира обезщетение в размер на 220 949.46 лв. – главница, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата претенция /01.06.2021 г./ до окончателното изплащане на главницата, представляващо причинени имуществени вреди /пропуснати ползи/, изразяващи се в неизплатена финансова помощ за доставени продукти по Схема „Училищен плод“ в размер на 130 085.32 лв., в размер на 26 017.06 лв. за начислено ДДС и в размер на 28 878.57 лв. за извършени разходи за разпределяне на продуктите по Схема „Училищен плод“ и „Училищно мляко“, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение в размер на 184 980.95 лв. с начална дата 03.07.2019 г. и крайна дата 01.06.2021 г. на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 35 968.51 лв., причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в неизплатане на заявена финансова помощ в императивния срок от три месеца, съгласно чл. 5, параграф 1, б. „а“ и параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта от Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения.

В исковата молба се твърди, че с Акт за одобрение изх. № 01-2600/5426 от 16.10.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, ищецът е одобрен за изпълнител по Схема „Училищен плод“ за доставяне на плодове и зеленчуци съгласно чл. 9 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“, и по Схема „Училищно мляко“ за доставяне на мляко и млечни продукти съгласно чл. 10 от същата наредба за срок от 3 години по двете схеми /л.19-49/.

На 03.04.2019 г., в срока и при условията на Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения – Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ от страна на ищеца е депозирана Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ за сумата от 468 142.70 лв. за доставени продукти без ДДС, за сумата от 92 628.54 лв. за ДДС и за сумата от 29 051.61 лв. а възстановяване на разходи по чл. 17, ал. 8 от Наредбата.

На 03.04.2019 г., в срока и при условията на Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения – Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ от страна на ищеца е депозирана Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ за сумата в размер на 17 228.44 лв. за доставени продукти без ДДС, за сумата в размер на 3 445.69 лв. за ДДС и за сумата в размер на 581.70 лв. за възстановяване на разходи по чл. 17, ал. 8 от Наредбата.

На 26.07.2019 г. са възстановени разходи в размер на 355 288.04 лв., от които 338 060.14 лв. за доставени продукти по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и сума в размер на 17 227.90 лв. за доставени продукти по Схема „Училищно мляко“. На 31.07.2019 г. са възстановени разходи за ДДС в размер на 67 612.03 лв. по Заявка № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ и сума в размер на 3 445.58 лв. по Схема „Училищно мляко“.

В изпълнение на указанията, дадени с Определение от 13.09.2021 г. по административно дело № 5241/2021 г. по описа на АССГ, от [фирма] е депозирана „допълнена и поправена“ искова молба, съгласно, която предявеният иск по чл. 2в, ал.

2 вр. чл. 4 от ЗОДОВ е в общ размер на 220 949.46 лв. за следните имуществени вреди:

- претърпени имуществени вреди в размер на 130 085.32 лв., изразяващи се в неизплатена финансова помощ за доставка на продукти по Схема „Училищен плод“ по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г., ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за времето от 03.07.2019 г. до 01.06.2021 г. на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 25 294.37 лв.;
- претърпени имуществени вреди в размер на 26 017.06 лв., изразяващи се в неизплатена финансова помощ за ДДС на доставените продукти по Схема „Училищен плод“ по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г., ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за времето от 03.07.2019 г. до 01.06.2021 г. на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 5 058.87 лв.;
- претърпени имуществени вреди в размер на 28 878.57 лв., изразяващи се в неизплатена финансова помощ за извършени разходи за разпределяне на продуктите по Схема „Училищен плод“ и „Училищно мляко“ по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г., ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за времето от 03.07.2019 г. до 01.06.2021 г. на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 5 615.27 лв.

Съгласно уточнителната искова молба, предявеният иск срещу ДФЗ е за заплащане на обезщетение за нарушение на чл. 5, параграф 1, б. „а“ и параграф 3 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г. относно Правилата за прилагане на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта на Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения, като ДФЗ не е изплатило заявената финансова помощ в императивния срок от три месеца – от 03.07.2019 г. при представени от ищеца разписки за действително доставените и/или разпределени количества, както и неправилно прилагане на транспонираната национална правна норма на чл. 19 от Наредбата. Предявеният иск срещу ВАС е за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС, изразяващо се в неотправяне на преюдициално запитване, доколкото се касае тълкуването на правна норма, която е била от съществено значение за изхода на административно дело № 10562/2020 г. и административно дело № 1330/2019 г. по описа на ВАС.

Ищецът счита, че предвиденото в чл. 19, ал. 2 от Наредбата, „одобрява или отхвърля, изцяло или частично заявката за плащане“ и „отказва изплащането на част или цялата финансова помощ по заявката за плащане“, противоречи на приложимото право на ЕС, посочено в чл. 4, ал. 4, т. 3 от Наредбата, в приложимата и редакция изм. и доп., бр. 36/2017 г., в сила от 05.05.2017 г. Съгласно чл. 5 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/29 на Комисията от 3 ноември 2016 г. относно правилата за прилагане на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта от Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения всяка държава въвежда ред за изплащане на помощта. Според ищеца, чл. 5 от Регламента не предвижда пълен отказ от финансово подпомагане на подадените заявки за плащане за действително доставените и/или разпределени количества продукти, освен ако са предприети административни разследвания спрямо бенефициента, каквито за дружеството няма.

В съдебно заседание, ищецът редовно уведомен, се представлява от М. Р., моли съда да уважи предявения иск. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, Върховен административен съд, с писмен отговор, постъпил в срока по чл.131, ал. 1 от ГПК, излага подробни съображения за неоснователност на исковата претенция. Излага твърдения, че ищецът претендира вреди от правораздавателната дейност във връзка с постановяване на Решение № 45622/09.04.2021 г. по административно дело № 10562/2020 г. по описа на ВАС, но сочената за нарушена норма на чл. 5, § 1, б. „а“ и § 3 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/39 е неотнoсима към предмета на спора. Твърди се, че с постановления съдебен акт от ВАС, съдът не се е произнесъл по приложението на вторичното съюзно законодателство, съответно съдебният акт не се отнася до тълкуване или прилагане на норми от правото на ЕС, за да се разглежда като евентуално тяхно нарушение като основание на предявения иск по чл. 2в, ал. 2 от ЗОДОВ. Сочи се, че разгледания случай по административно дело № 10562/2020 г. по описа на ВАС е изцяло вътрешноправен, както и че не разкрива никаква връзка с правото на ЕС, поради което липсва обосновавана необходимост от отправяне на преюдициално запитване във връзка с релевантните за спора въпроси. Относно твърденията на ищеца за „бездействие относно синхронизиране на законодателството“ на ВАС, ответникът счита, че тази функция не е присъща на съдебен орган. Относно доводите за нарушение на ПЕС при постановяване на Решение № 16372/02.12.2019 г., постановено по административно дело № 1330/2019 г., се посочва, че ищецът не е бил страна в това производство, следователно постановления съдебен акт няма как да бъде източник на вреди, тъй като не влияе на правната сфера на дружеството.

В съдебно заседание, ответникът ВАС, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Д., която моли съда да отхвърли предявената искова претенция като неоснователна и недоказана по съображенията, изложени в отговора по исковата молба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, се представлява от адвокат П., който моли съда да отхвърли исковите претенции, като неоснователни и недоказани. Поддържа отговора по предявената искова молба, постъпил в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК. В същия се счита, че не е налице незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнението на административна дейност, което по своята същност да е съществено нарушение на правото на ЕС. Релевира се доводи, че не е налице нарушение на чл. 5, параграф 3 от Регламент за изпълнение на ЕС 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г. относно правилата за прилагане на Регламент на ЕС № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта на Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения /Регламента/. Посочва се, че Заявка № 06/22/160518/89489 е подадена от ищеца на 08.01.2019 г. В рамките на тримесечния срок за произнасяне, Изпълнителният директор на ДФЗ издава Заповед № 03-РД/810 от 22.02.2019 г., по силата, на която е спряна обработката на заявката за плащане. Основание на издадената заповед са констатирани нередности, съмнения относно наличието на престъпни обстоятелства и висящо производство пред компетентните разследващи органи. Посочва, че заповедта е оспорена в отделно производство по реда на ЗОДОВ, по което е образувано административно дело № 2280/2021 г. по описа на АССГ. Подробни съображения в тази насока, излага в депозирания отговор. Претендират се сторените по делото разноски по представен списък и се представя писмена защита.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.,

която дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба и моли съда да отхвърли същата.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните по делото не се спори, че [фирма], в качеството си на бенефициент по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ е подало Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ за сумата от 468 142.70 лв. за доставени продукти без ДДС, за сумата от 92 628.54 лв. за ДДС и за сумата от 29 051.61 лв. а възстановяване на разходи по чл. 17, ал. 8 от Наредбата, както и Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ за сумата в размер на 17 228.44 лв. за доставени продукти без ДДС, за сумата в размер на 3 445.69 лв. за ДДС и за сумата в размер на 581.70 лв. за възстановяване на разходи по чл. 17, ал. 8 от Наредбата за отчетен период 01.03.2019 г. до 31.03.2019 г.

Не се спори между страните, че на 26.07.2019 г. са възстановени разходи в размер на 355 288.04 лв., от които 338 060.14 лв. за доставени продукти по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и сума в размер на 17 227.90 лв. за доставени продукти по Схема „Училищно мляко“. А, на 31.07.2019 г. са възстановени разходи за ДДС в размер на 67 612.03 лв. по Заявка № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ и сума в размер на 3 445.58 лв. по Схема „Училищно мляко“.

Установява се още, от представените по делото доказателства, включително и от служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ, че от страна на ищеца е подадена Заявка №03/22160518/89849 от 08.01.2019 г. В рамките на тримесечния срок за произнасяне от страна на Изпълнителен директор на ДФЗ е издадена Заповед № 03-РД/810 от 22.02.2019 г., на основание на която е спряна обработката на заявката за плащане. Причината за издаване на тази заповед са констатирани нередности, съмнения за наличие на престъпни обстоятелства и наличие на висящо производство пред компетентните разследващи органи. Обработката е спряна, тъй като в ДФЗ е получен сигнал с вх. № 02-1500/87/15.08.2018 г., касаещ дейността на [фирма], в качеството му на одобрен бенефициент по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“. Относно получения сигнал са предприети действия, с характер на административно разследване, в резултат, на което са констатирани нередности и нарушения, породили съмнение за наличие на престъпни обстоятелства.

Заповед № 03-РД/810/22.02.2019 г. е отменена като незаконосъобразна с Определение №3312/25.04.2019 г. по административно дело № 3274/2019 г. по описа на АССГ, влязло в законна сила на 15.05.2019 г. И в тази връзка от страна на [фирма] е предявена искова молба по реда на ЗОДОВ за причинени имуществени вреди вследствие на отменената като незаконосъобразна заповед, от незаконосъобразно бездействие на служители на ДФЗ и нарушение на правото на ЕС, изразяващи се в неизплащане на заявена помощ по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ в срок от три месеца от подаване на искането. По депозираната искова молба е образувано административно дело № 2280/2021 г. по описа на АССГ. По същото е постановено Решение № 3855/10.06.2022 г., с което предявеният иск от [фирма] е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С Писмо вх. № 01-2600/2741/3/23.05.2019 г. от [фирма] до Изпълнителен директор на ДФЗ във връзка с Уведомително писмо с изх. № 01-2600/2741 от 09.05.2019 г., дружеството е заявило, че се отказва от плащане на заявените учебни

заведения по Заявка за плащане № 02/22/160518/89849 за месец Ноември 2018 г.; Заявка за плащане № 03/22/160518/89849 за месец Декември 2018 г.; Заявка за плащане № 04/22/160518/89849 за месец Януари 2019 г.; Заявка за плащане № 05/22/160518/89849 за месец Февруари 2019 г.; Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 за месец Март 2019 г. /л.131-137/.

С Уведомително писмо за одобрение на заявки за плащане № 02/22/160518/89849 от 07.01.2019 г., № 03/22/160518/89849 от 08.01.2019 г., № 04/22/160518/89849 от 06.02.2019 г.; № 05/22/160518/89849 от 08.03.2019 г., № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. и № 07/22/160518/89849 от 10.05.2019 г., дружеството е уведомено, че заявките са одобрени при спазване на определени условия. По отношение на Заявка за плащане с № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г., дружеството е уведомено, че на 26.07.2019 г. по банков път му е изплатена сума в размер на 338 060.16 лв. и ДДС в размер на 67 612.03 лв., изплатено на 31.07.2019 г., представляваща финансова помощ. Посочено е, че отказаната по тази заявка финансова помощ е в размер на 130 082.54 лв. без ДДС. Отказаната сума е в размер на 9 537.24 лв., поради неспазване на чл. 9, ал. 1 от Наредбата, а именно, че не е спазено изискването 1/3 от доставките да са на продукти, произведени от земеделски стопани, регистрирани по Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани. Учебни заведения 90 СОУ „Генерал Х. де С. М.“ с код 2212090 и 77 СОУ „Св.Св. К. и М.“ с код 2212077 са одобрени 23 броя заявки за учебната 2018/2019 година. Броят на извършените доставки от дружеството до тези две учебни заведения, за които е поискано изплащане на финансова помощ е 25 броя, и поради тази причина е отказана сумата в размер на 301.90 лв., поради неспазване на изискванията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата. Посочено е, че сумата в размер от 1.23 лв. е отказана в резултат на закръгляния при изчислението на финансовата помощ. Посочено е, че във връзка с Писмо вх. № 01-2600/2741/3/23.05.2019 г. от [фирма], с което същото се отказва от плащане на заявените учебни заведения, подробно изброени в приложен списък, се отказва сумата в размер на 120 242.17 лв. Относно заявената сума за възстановяване на разходи по чл. 4, ал. 6 от наредбата /в актуалната редакция на наредбата към датите на заявяването им пред ДФЗ/ в размер на 20 051.61 лв. Посочено е, че същите не отговарят на правилата на финансирането в приложимите Регламент /ЕС/ 1308/2013 и Регламент /ЕС/ 40/2017 и за тях не е предвидено възстановяване в Националната стратегия за прилагането на схема за предлагане на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти в детските градини и училищата в Република България от учебната 2017/2018 година до 2022/2023 година, съгласно чл. 23, параграф 8 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013, предвид което тези разходи са определени като недопустими /л.201-212/.

В тази връзка не е спорно между страните, че сумата в размер на 338 060.16 лв. е изплатена на 26.07.2019 г. и ДДС в размер на 67 612.03 лв. е изплатено на 31.07.2019 г., както и че неодобрената в общ размер на 220 949.46 лв. не е изплатена.

По делото беше допусната и приета от страните съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице С. Г. Д. – К., която даде заключение по следните въпроси, формулирани в исковата молба:

1. Осчетоводени ли са първичните счетоводни документи на дружеството, съставени във връзка с доставените и разпределени продукти по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ за месец Март 2019 г., в съответствие с разпоредбите на Закона за счетоводството, ЗДДС и приложимите счетоводни стандарти?;

2. Издадените първични счетоводни документи във връзка с осъществените дейности по т. 1 и кореспондират ли с представената пред Държавен фонд „Земеделие“ Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“?;

3. Вещото лице да отговори на въпроса какви плащания е получило дружеството по Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и Заявка

за плащане № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“?

По първата задача, съгласно експертното заключение въз основа на извършената проверка е установено, че всички фактури за покупки и издадените фактури за продажби във връзка със Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и по Схема „Училищно мляко“, с номер на заявката в И. /Интегрирана система за администриране и контрол/ № 22/01262 за отчетен период 01.03.2019 г. – 31.03.2019 г., съдържат реквизитите по чл. 6 от Закон за счетоводството и чл. 114 от ЗДДС. Счетоводните записвания са съставяни текущо, отразявани са в хронологичните регистри на синтетични и аналитични счетоводни сметки. Съставените счетоводни записвания са в съответствие със счетоводните изисквания, при спазване на НСФОМСП, Закон за счетоводството и ЗДДС.

По втората задача, съгласно експертната, издадените първични счетоводни документи във връзка с осъществените дейности по т. 1, съответстват на данните в представената пред Държавен фонд „Земеделие“, Заявка за плащане № 06/22/160518/89849 от 24.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и Заявка за плащане № № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“.

По третата задача, съгласно експертното заключение, общият размер на получените плащания по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ са в размер на 426 345.65 лв. Заявените за плащане суми, осчетоводените и получените суми по Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“ и Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищно мляко“ са следните:

- Относно Заявка за плащане № 06/22/160518/89489/03.04.2019 г. по Схема „Училищен плод“: кандидатстване за сума от /без ДДС/, сума в лева, съгласно заявката – 468 142.70 лв., сума в лева, съгласно издадени фактури – 468 146.63 лв., възстановена сума в лева: 338 060.14 лв. и разлика за възстановяване – 130 086.49 лв.; кандидатстване за ДДС в размер на 93 628.54 лв., сума в лева, съгласно издадени фактури 93 629.39 лв., възстановена сума в лева: 67 612.03 лв. и разлика за възстановяване: 26 017.36 лв.; кандидатстване за възстановяване на разходи по чл. 17, ал. 8 от Наредбата в размер, сума в лева, съгласно заявка: 29 051.61 лв., сума в лева, съгласно издадени фактури в размер на 28 303.94 лв., възстановена сума в лева – 405 672.17 лв. и разлика за възстановяване – 184 407.79 лв.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства:

Представени от Държавен фонд „Земеделие“:

1. С отговор по исковата молба /л.120-139/;
2. С молба – Уведомително писмо за одобрение на заявки за плащане № 02/22/160518/89849 от 07.01.2019 г., № 03/22/160518/89849 от 08.01.2019 г., № 04/22/160518/89849 от 06.02.2019 г., № 05/22/160518/89849 от 08.03.2019 г., № 06/22/160518/89849 от 03.04.2019 г., № 07/22/160518/89849 от 10.05.2019 г. и Писмо с изх. № 01-2600/3562 от 24.06.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на ДФЗ /л. 200-212/;
3. С молба от 18.03.2022 г.: Писмо с изх. № 01-2600/2741#3/23.05.2019 г.; Писмо с изх. № 01-2600/2741 от 09.05.2019 г.; Писмо с изх. № 01-2600/2741#1/10.05.2019 г.; Писмо с изх. № 01-2600/2741#3/23.05.2019 г.; Обяснение с вх. № 02-2600/2595/28.05.2019 г.; Докладна записка от извършена проверка на Дирекция „Противодействие на измамите“ с вх. № 02-2600/2595*7/29.05.2019 г.; Покана за доброволна плащане с вх. № 02-2600/2980/23.05.2019 г.; Административен акт/Уведомително писмо за произнасяне по покана за доброволно плащане с вх. № 02-2600/2980/23.05.2019 г., с посочено, че не съществува такова писмо/акт; Искане с вх. № 02-2600/3189/05.06.2019 г.; Административен акт/уведомително писмо за произнасяне по Искане с вх. № 02-2600/3189/05.06.2019 г. – с посочено, че не съществува такъв акт/писмо; Искане с вх. № 02-2600/3189#1/08.07.2019 г.; Административен

акт/уведомително писмо за произнасяне по Искане с вх. № 02-2600/3189#1 от 08.07.2019 г. – с посочено, че не съществува такъв акт/писмо; Искане с вх. № 02-2600/4753/16.08.2019 г.; Административен акт/Уведомително писмо за произнасяне по Искане с вх. № 02-2600/4753/16.08.2019 г., с посочено, че не съществува такъв акт/писмо; Покана за изпълнение на парично задължение с вх. № 01-2600/5426/08.11.2019 г.; Административен акт/Уведомително писмо за произнасяне по Покана за изпълнение на парично задължение с вх. № 01-2600/5426/08.11.2019 г., с посочено, че не съществува такъв акт/писмо; Молба с вх. № 02-2600/7148/25.11.2019 г.; Административен акт/ Уведомително писмо за произнасяне по Молба с вх. № 02-2600/7148/25.11.2019 г., с посочено, че не съществува такъв акт/писмо /л.225-557/

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи:

Искът с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 1 вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 4, § 3 от Договора за ЕС е процесуално допустим - същият е предявен от надлежна страна, която излага твърдения за настъпване на имуществени вреди от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, срещу процесуално легитимирани ответници по смисъла на горещитираните норми – Държавен фонд „Земеделие“ и Върховен административен съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. ДФЗ е процесуално легитимиран по предявения иск, доколкото отговаря на изискванията на чл. 205, ал. 1 от АПК. Съгласно тази законова разпоредба, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Доколкото в случая с исковата молба се твърди, че вредите са причинени от актове, действия или бездействия на длъжностните лица на ответника, като последните са юридически лица, в чиято структура са органите, които се твърди, че са причинили вредите, следователно същият се явява пасивно легитимиран, съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 2в, ал. 1 от ЗОДОВ, регламентира, че когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС, исковите се разглеждат от съдилищата по реда на АПК – за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховният административен съд. В тази връзка ВАС също е надлежен ответник. С приемане на разпоредбата на чл. 2в, ал. 1 от ЗОДОВ /ДВ, бр. 94/2019 г./ е уредено правото на гражданите и юридическите лица да претендират вреди и от правораздавателната дейност на съдилищата, причинени от достатъчно съществено нарушение на ЕС, като в т. 1 е изрично регламентирано правото на гражданите и юридическите лица да претендират вреди от неприлагане правото на ЕС в резултат на правораздавателната дейност на административните съдилища и ВАС. На следващо място, в практиката на СЕС, и по-конкретно Решение от 30.09.2003 г. по дело С-224/01 е прието, че претендираните по реда на чл. 4, § 3 ДЕС вреди, следва да произтичат от решение на окончателна съдебна инстанция, разгледала спора по същество. В конкретния случай Решение № 4562/09.04.2021 г., постановено по административно дело № 10562/2020 г. по описа на ВАС, Решение № 16372/02.12.2019 г. по административно дело № 1330/2019 г. по описа на ВАС, Решение № 8272/07.07.2021 г., постановено по административно дело № 9104/2020 г. по описа на ВАС, са окончателни, влезли в сила съдебни актове, с които правните спорове са разгледани по същество, същите правни спорове между страните са разрешени, поради което ВАС, както се посочи по-горе е надлежен ответник по предявения иск на основание чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 4, § 3 от ДЕС.

Нормата на чл. 2в, ал. 2 от ЗОДОВ, предвижда възможност искът да е предявен срещу няколко ответника, един от които административен съд или ВАС, както в настоящия случай, и е предвидено делото да се разглежда по реда на АПК. В тази връзка същото е подсъдно на

АССГ, предвид претендираното обезщетение за вреди, причинени солидарно от административни органи и правораздавателен орган, за които се твърди, че са постановили акт или са извършили действия в нарушение на съюзното право.

Солидарната отговорност е мотивирана в исковата молба с твърдения, че вредите за ищеца са настъпили поради нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и § 3 от Регламента, поради това, че не му е изплатена в срок, дължимата му според него помощ, отнасяща се до доставка в разпределение на продукти по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“. Твърди се, че бездействието на ответниците да приложи горечитираните разпоредби е допринесло за причинените на дружеството вреди и за това следва същите да отговарят солидарно.

Предпоставките, които следва, за да се ангажира отговорността на държавата са визираны в Решение на СЕС от 19.11.1991 г. по съединени дела С-6/90 и С-9/90: нарушените норми от общностното право да предоставят права на частноправни субекти; да бъде възможно установяването на тези права въз основа на разпоредбите на съответния акт; да е налице причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението на държавата и вредата, претърпяна от засегнатите лица.

Съгласно чл. 4, § 3 от ДЕС и практиката на ЕС, държавите-членки са длъжни да предприемат всички необходими мерки, общи или специални, за да осигурят изпълнението на задълженията си, произтичащи от договорите или от актовете на институциите на ЕС. Основен принцип на общностното право е, че ако не е изпълнила задълженията си, държавата-членка следва да поправи последиците от това неизпълнение като това включва и задължението за обезщетяване на вредите, причинени от частноправните субекти, настъпили вследствие от това неизпълнение /Решение от 19.11.1991 г. по съединени дела С-6/90 и С-9/90 и др./

В конкретния случай не са налице елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. По отношение на първия елемент от отговорността – незаконосъобразен административен акт, фактическо действие или бездействие, съдът намира следното: от страна на ищеца се твърди, че вредите са причинени от незаконосъобразно бездействие, изразяващо с в неизплащане в срок на дължимата му помощ по горечитираните схеми. Съгласно чл. 5, § 3 от Регламента – „помощта се изплаща от компетентния орган в срок от три месеца от датата на подаване на заявлението за помощ, освен ако не са предприети административни разследвания“. От доказателствата по делото, безспорно се установява, че със Заповед № 03-РД/810 от 22.02.2019 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ /отменена с Определение № 3312/25.04.2019 г., постановено по административно дело № 3274/2019 г., по описа на АССГ, като преписката е върната на административния орган за продължаване производството по заявлението на ищеца/ е спряно произнасянето по подадената от ищеца заявка. Тази обработка е била спряна във връзка с получен Сигнал с вх. № 02-1500/87 от 15.08.2018 г., касаещ дейността на дружеството, в качеството му на одобрен заявител по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“. Като по този сигнал са предприети редица административни разследвания, в резултат, на които са констатирани нередности и нарушения, пораждащи съмнение за наличието на престъпни обстоятелства.

Безспорно Заповед № 03-РД/810 от 22.02.2019 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ, е отменена като незаконосъобразна и административната преписка е върната на административния орган със задължителни указания. Във връзка с отмяната на заповедта е образувано административно дело № 2280/2021 г., по което е постановено Решение № 3855/10.06.2022 г., и с което е отхвърлена исковата молба на [фирма] срещу ДФЗ за причинени имуществени вреди във връзка с отменената като незаконосъобразна заповед. Тук следва да се посочи, че отмяната на заповедта е ирелевантна по отношение срока за произнасяне, респективно дали ДФЗ е следвало да одобри или откаже всички или част от плащанията.

От доказателствата по делото, а и не е спорно между страните, че заявката е подадена на 08.01.2019 г. Съгласно нормата на чл. 19, ал. 4 от Наредба за условията и реда за прилагане

на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“, ДФЗ изплаща одобрените суми на заявителя в срок до 3 месеца от подаване на заявката. Следователно и изхождайки от законовата регламентация, изплащането на държавна помощ по схемите е задължително предшествано от произнасяне на ДФЗ с нарочен административен акт по депозираната заявка за плащане, който подлежи на съдебен контрол. В конкретния случай дали следва плащане и в какъв размер, то това е преценка на административния орган, като за извършено такова, органът е длъжен да уведоми кандидата за подпомагане с уведомление, което финализира процедурата по подаденото заявление за подпомагане и същото представлява индивидуален административен акт. Забавянето на плащането от друга страна не може да бъде квалифицирано като фактическо бездействие по смисъла на АПК, при наличието на което може да се ангажира отговорността на държавата. Неиздаването на административен акт в предвидените от закона случаи, както е и настоящият, не представлява фактическо бездействие на органа /в този смисъл Решение № 4835/24.04.2020 г., постановено по административно дело № 9736/2018 г. по описа на ВАС/.

От доказателствата по делото, включително и от допуснатата ССЧЕ, безспорно се установи, че по заявката на ищеца има произнасяне, предвид, че същият е получил частично плащане по нея, с посочени дати на плащанията от ДФЗ на [фирма] в общ размер на 426 345.65 лв. Относно неизплатената част от сумите по заявките по двете схеми следва да се има предвид, че при липса на изрично произнасяне от страна на административния орган с уведомително писмо, с което е формиран отказ за изплащане на сумите по заявката, то с изтичане срока за разглеждане на заявката за неизплатената част от сумите е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК. Безспорно изложените от ищеца твърдения в иска, очертаващи предмета на делото, касаят вреди, но не от мълчалив отказ, а от незаконосъобразно забавяне в произнасянето на административния орган в процедурата, регламентирана в Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“, която е приключила с частично плащане по заявката на ищеца /в този смисъл Решение № 6951/11.06.2015 г., постановено по административно дело № 9585/2014 г. по описа на ВАС/.

Съгласно чл. 5, § 3 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г. относно правилата за прилагане на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта на съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения е, че единствената предпоставка, която изключва тримесечния срок за произнасяне, е именно наличието на административни разследвания, каквито в случая безспорно са проведени спрямо ищеца. Видно от Регламент /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г., че липсва норма, от която да следва, че е необходимо производството по обработка на заявката да бъде спряно с нарочен административен акт при провеждане на административни разследвания.

Нормата на чл. 19, ал. 5 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“, предвижда, че когато са събрани документи и/или информация, които създават съмнение за наличие на нередности, изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ със заповед спира обработката на подадената заявка за плащане и уведомява заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В конкретния случай безспорно се касае за наличие на административни разследвания срещу [фирма], в тримесечния срок за произнасяне не е бил приложен и правото на ЕС не е нарушено, противно на изложеното в исковата молба. Съдът намира, че твърденията от ищеца бездействия на служителите на ДФЗ са неотнормирани към предмета на делото. Това е така, защото се касае за неизпълнение на служебни задължения, но не и на задължения, вменени по

силата на правна норма от правото на ЕС. Това е така, защото Регламент /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г., създава задължение само към органа, в рамките, на чиято компетентност е произнасянето по заявките, а не и към отделни длъжностни лица, чиито функции са различни.

Не са действително налице и твърдените от ищеца причинени имуществени вреди, поради това, че ДФЗ не му е изплатил помощи за реално извършени доставки, както и вреди, представляващи ДДС за извършените доставки. Както се установи, на ищеца е изплатена част от претендираната със заявките сума. Останалата част от сумата не е изплатена, поради доброволен отказ от страна на ищеца, депозиран до ДФЗ с вх. № 01-2600/2741#3/23.05.2019 г. /представено по делото/. Видно от съдържанието на същото е, че ищецът се отказва от плащане за доставките на плодове в общо 65 училища и детски градини, включени в заявка за плащане № 03/22/160518/89849 от 08.01.2019 г. Общата стойност на доставките, от чието плащане, ищецът се е отказал е в размер на 82 994.67 лв. Предвид наличието на доброволен отказ от плащане, следва извод, че ДФЗ не дължи заплащане на сумата в размер на 82 994.67 лв., респективно, че ищецът е претърпял вреди. В тази връзка неоснователна се явява претенцията на ищеца за неизплатен ДДС в размер на 26 017.06 лв. за посочената сума. Предвид доброволният отказ от плащанията по доставките до 65 училища и детски градини, неоснователна се явява и претенцията за вреди за неизплатен ДДС е неоснователна и недоказана.

Неоснователна се явява и претенцията на ищцовото дружество, в това число за обезщетение в размер на 28 878.57 лв. за извършени разходи за разпределение на продуктите. Същата е в пряка и непосредствена връзка с частичното отхвърляне на заявката за плащане. Предвид липсата на изрично оспорване законосъобразността на частичното отхвърляне, не се установява връзка между нарушението на правото на ЕС и „претърпените вреди“.

От друга страна, извършените разходи за разпределяне на продукти не отговарят на критериите и изискванията за финансиране в приложимите Регламент /ЕС/ 1308/2013 г. и Регламент /ЕС/ 40/2017 г. и за тях не е предвидено възстановяване в Националната стратегия за прилагането на схема за предлагане на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти в детските градини и училищата в Република България от учебната година 2017/2018 г. до учебната 2022/2023г.

Предвид гореизложеното искът срещу ДФЗ е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли. С оглед неоснователността и недоказаността на исковата претенция, неоснователна се явява и претенцията за присъждане на законната лихва за забава.

Предявеният иск срещу ВАС, както се посочи по-горе е процесуално допустим, но изцяло неоснователен и необоснован, поради следните съображения:

За да бъде ангажирана отговорността на ВАС с оглед твърденията на ищеца, следва да бъде установено кумулативно наличие на следните предпоставки, съгласно правото на СЕС, а именно: а/ твърдяното нарушение да е на приложима/относима съюзна норма, предоставяща права на частноправните субекти; б/ нарушението на тази правна норма на ЕС да е очевидно/съществено и в/ да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната вреда.

Настоящият съдебен състав намира, че при разглеждане на административно дело №10562/2020 г., приключило с влязъл в сила съдебен акт – Решение № 4562/09.04.2021 г., ВАС не е допуснал твърдяните нарушения на правото на ЕС, като не е приложил общносттата норма на чл. 5 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г., с приоритет пред националната такава – чл. 19 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ и не е отправил и преюдициално запитване, задължението му за това, което произтича пряко от чл. 267, ал. 3 от ЗФЕС. Това безспорно е така, тъй като предмет на разглеждане по административно дело № 10562/2020 г. по описа на ВАС е било Решение № 3996 от 20.07.2020 г., постановено по

административно дело № 13135/2019 г. по описа на АССГ, чиито предмет е отменено Уведомително писмо с изх. № 01 – 2600/4827 от 10.08.2017 г. на Заместник- изпълнителния директор на ДФЗ е отменено в частта, в която не е одобрена финансова помощ, представляваща стойността на доставени 1 300 кг. круши. Като за останалите 672.30 кг. круши е направен отказ за финансиране, на посочено основание чл. 20, т. 2 и т. 3, чл. 20а, ал. 2, т. 1 и т. 2 и ал. 4 от ЗПЗП, чл. 10, т. 1 и т. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ, чл. 19, ал. 2 вр. чл. 18 от Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“. Във връзка с отмененото уведомително писмо, е депозирана искова молба по ЗОДОВ за причинени имуществени вреди във връзка със закъсняло плащане. Решението на АССГ е отменено с Решение № 4562/09.04.2021 г., постановено по административно дело № 10562/2020 г., като е постановено ново решение по същество, с което искът е отхвърлен като неоснователен и недоказан. В съдебния акт, ВАС не се е произнесъл по въпроса за приложимостта на вторичното съюзно законодателство, включително и на посочения от ищеца регламент. Следователно съдебният акт не се отнася до тълкуване или прилагане на норма от правото на ЕС, за да се разгледа евентуално тяхно нарушение като основание на предявените искове по чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ. От съдържанието на съдебния акт, постановен от ВАС се установява, че предмет на проверка в това производство е само и единствено законосъобразността на изводите на АССГ, обективирани в Решение № 3996 от 20.07.2020 г., постановено по административно дело № 13135/2019 г. по описа на АССГ, относно наличие на предпоставките за реализиране отговорността на административния орган за причинени вреди от отмененото като незаконнообразен административен акт – Уведомително писмо с изх. № 01 – 2600/4827 от 10.08.2017 г. на Заместник- изпълнителния директор на ДФЗ. Безспорно се касае за вътрешноправен спор, който няма никаква връзка с правото на европейския съюз. Следователно, правилни са доводите на ответника, че при такава хипотеза, въпросът за неправилно/правилно приложение на действащото материално съюзно право не може въобще да се разглежда. И в тази връзка не е налице обосновавана необходимост за отправяне на преюдициално запитване по релевантните за правния спор въпроси. Настоящият съдебен състав счита, че не е налице нарушение на правото на европейския съюз.

Безспорно е, че ВАС като последна съдебна инстанция и съгласно чл. 267, ал. 3 от ЗФЕС е длъжен да отправя преюдициални запитвания, но това задължение не е безусловно. Видно от цитираната разпоредба, това задължение възниква, само когато в производството бъде повдигнат въпрос относно тълкуването на договорите, валидността и тълкуването на актове на институциите, органите, службите или агенциите на европейския съюз. В конкретния случай, според настоящия съдебен състав, макар ВАС да е последна съдебна инстанция, с оглед предмета на разглеждания спор, по повод, на който не е повдиган въпрос за тълкуване на общностна норма, нито такава, както се установи е била установи, не е била относима към спора, като не е отправил преюдициално запитване ВАС не е допуснал нарушение на чл. 267, ал. 3 от ДФЕС.

Аналогични са изводите на настоящия съдебен състав и по отношение на Решение № 8272/07.07.2021 г., постановено по административно дело № 9104/2020 г. по описа на ВАС, с което е разгледан и решен процесуален въпрос относно допустимостта на оспорването срещу отменени и изменени разпоредби на Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“.

Ищецът с исковата молба се е позовал и на Решение № 9506/20.09.2021 г., постановено по административно дело № 13041/2020 г. по описа на ВАС, чиито предмет на оспорване е Решение № 12983 от 20.10.2020 г. по административно дело № 6536/2020 г., тричленен състав, по описа на ВАС, с което отменено Постановление № 125 от 15.06.2020 г. (обн., ДВ, бр.55 от 19.06.2020 г., в сила от 19.06.2020 г.) на Министерския съвет, с което е

изменена и допълнена Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училишно мляко“, приета с Постановление на Министерски съвет № 251/2016 г.

Видно от Решение № 9506/20.09.2021 г., постановено по административно дело №13041/2020 г. по описа на ВАС е, че Решение № 12983 от 20.10.2020 г. по административно дело № 6536/2020 г., тричленен състав, по описа на ВАС е обезсилено и делото е върнато за ново разглеждане на същия съд /ВАС/. Като към момента на депозиране на исквата молба, съдебното производство във връзка с отмяна на Постановление № 125 от 15.06.2020 г. (обн., ДВ, бр.55 от 19.06.2020 г., в сила от 19.06.2020 г.) на Министерския съвет, с което е изменена и допълнена Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училишно мляко“, приета с Постановление на Министерски съвет № 251/2016 г., не е приключило, налице е висящо съдебно производство – административно дело № 9699/2021 г. по описа на ВАС.

Относно доводите на ищеца за извършено нарушение на правото на европейския съюз във връзка с постановеното Решение № 16372/02.12.2019 г. по административно дело № 1330/2019 г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение № 5806/15.10.2018 г. постановено по административно дело № 9544/2017 г. по описа на АССГ. Видно и след служебна справка в съдебно-деловодните системи на ВАС и АССГ, е че предмет на това производство е обявената нищожност Уведомително писмо за одобрение на заявка за плащане №03/22/200916/83022/10.03.2017 г., изх. № 01-2600/3691/12.07.2017 г., и преписката е върната за ново произнасяне в ДФЗ. С решението на ВАС, е отменен постановения от АССГ съдебен акт, като е постановено решение по съществуто и жалбата срещу уведомителното писмо е отхвърлена. Видно е още, че страни в това съдебно производство са ДФЗ и [фирма], и че в същото ищецът не е страна. Предвид, че съдебният акт не оказва влияние върху правната сфера на ищцовото дружество, то Решение № 16372/02.12.2019 г. по административно дело № 1330/2019 г. по описа на ВАС не може да се разглежда като източник на вреди, и в тази връзка позоваването на същото е несъстоятелно.

По отношение на отправеното искане за преюдициално запитване до СЕС: Настоящият съдебен състав намира същото за несъответстващо на изискването на чл. 628 от ГПК. Съгласно посочената норма във връзка с чл. 144 от АПК, отправянето на преюдициално запитване до СЕС е обусловено от необходимостта от необходимостта от тълкуване на разпоредбите на общностното право. Нормата на чл. 267 от ДФЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на съдебно решение по конкретен спор, с който съдът е сезиран. За да възникне необходимост, респективно, за да бъде задължена националната юрисдикция да отправи преюдициално запитване във връзка с приложимостта на правото на ЕС по конкретен спор, следва да е налице съмнение относно приложимостта и действието на общностните норми. Въпросите в случая не са свързани със съмнения с тълкуването на правото на европейския съюз, а са във връзка с неговото прилагане. Не е налице неяснота кога и от кого е дължимо заплащането на помощта. Спорът е дали ищецът отговаря на тези критерии и дали ответникът - ДФЗ е спазил процедурите и сроковете, като това се отнася до оспорване на мълчалив отказ за изплащане на част от претендираната от ищеца сума по депозираните заявки, което право той не е упражнил. Това по своята същност е друго съдебно производство. Вторият въпрос е свързан с приложимостта на правото на европейския съюз при колизия с вътрешни правни норми, което не се нуждае от тълкуване. По реда на преюдициалното запитване се иск разрешаване от СЕС на казуса, съобразно установените факти, тоест правоприлагане. Третият въпрос също е безспорен и при доказване на елементите от фактическия състав на отговорността се дължи обезщетение, но в настоящия случай, ищецът не доказва предпоставките за ангажиране на отговорността на

ответника/ответниците.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал 4 от ЗОДОВ, в полза на ответниците следва да се присъдят разноски, както следва: на Държавен фонд „Земеделие“, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК в размер на 5 687.39 лв., на Върховен административен съд в размер на 350.00 лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закон за правната помощ вр. чл. 13, т. 2 и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], [ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, представлявано от управителя М. Р., за отпращане на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОТХВЪРЛЯ обективно съединени иски с правно основание чл. 1, ал. 1 и чл. 2в от ЗОДОВ, предявени от [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, представлявано от управителя М. Р., срещу Държавен фонд „Земеделие“, представляван от Б. Д. М. – Изпълнителен директор, с адрес: [населено място], [улица] срещу Върховен административен съд на Република България, представляван от Председателя Г. Ч., с адрес: [населено място], [улица] за сумата в размер на 220 949.46 лв., представляваща причинени имуществени вреди, произтичащи от неизплатена финансова помощ за доставени продукти по Схема „Училищен плод“ в размер на 130 085.32 лв., за начислен ДДС на доставени продукти в размер на 26 017.06 лв. и за извършени разходи за разпределение на продуктите по Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ в размер на 28 878.57 лв., ведно със законната лихва върху претендираните обезщетения с начална дата 03.07.2019 г. и крайна дата 01.06.2021 г. в размер на 35 968.51 лв. на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, причинени от съществено нарушение на правото на европейския съюз, изразяващо се в неизплащане на заявена финансова помощ в императивния тримесечен срок, съгласно чл. 5, § 11, б. „а“ и § 3 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2017/39 на Комисията от 03.11.2016 г. относно правилата за прилагане на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 г. на европейския парламент и на съвета по отношение на помощта от съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения, ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от датата на подаване на исквата молба на 01.06.2021 г. до окончателното му изплащане.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, представлявано от управителя М. Р., да заплати на Държавен фонд „Земеделие“, представляван от Б. Д. М. – Изпълнителен директор, с адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 5687.39 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, представлявано от управителя М. Р., да заплати на Върховен административен съд на Република България, представляван от Председателя Г. Ч., с адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 350.00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: